

Vi er imidlertid bekendt med, at Dansk Arbejdsgiverforening, Industrirådet, Fællesrepræsentationen for Dansk Håndværk og Industri, Håndværkerrådet og Søfartsrådet i en henvendelse til regering og rigsdag af december 1949 påny har rejst en meget lang række indvendinger imod det udarbejdede forslag, der, for så vidt de gennemførtes, efter vor mening ville gøre loven ganske illusorisk.

Uden i enkeltheder at kommentere de mange krav, der fra arbejdsgiverside er fremført til forringelse af loven, omfattende ca. halvdelen af de i lovforslaget forekommende lovparagraffer, tillader vi os, idet lovforslaget efter de igennem årene foretagne behandlinger nu snarest må gennemføres i sin nuværende form, hermed at fremdrage enkelte eksempler på arbejdsgivernes urimelige indstilling til lovforslaget.

Arbejdsgiverne anfører således i deres indledende bemærkninger til lovforslaget som helhed, at det er en selvfølge, at fagenes arbejdere skal udføre deres arbejde under den mindst mulige arbejdsrisiko, ligesom arbejdere i små virksomheder ikke bør være dårligere stillet end i store virksomheder, men er samtidig meget utilfreds med, at loven, når mindre virksomheder underkastes denne, i for høj grad bliver en bemyndigelseslov, der giver administrationen adgang til at træffe en række afgørelser og bestemmelser, hvorfor man i alle tilfælde kræver adgang til at efterprøve forvaltningens afgørelser ved domstolene.

Angående disse mere almindelige bemærkninger vil vi gerne henvide til, at der også i den nuværende lov på mange områder gives forvaltningen bemyndigelse til at påbyde og dispensere fra de forskellige lovparagraffers bestemmelser. En sådan bemyndigelse har ikke tidligere skabt arbejdsgiverne vanskeligheder. Det er tværtimod vor opfattelse, at forvaltningen og administrationen i de allerfleste tilfælde ved afgørelserne har måttet tage alt muligt hensyn til arbejdsgivernes interesser.

Til yderligere belysning heraf kan anføres, at forvaltningen ved afgørelser indenfor metalindustrien forud for udstedelse af regulativer, f. eks. ved stilladsbygning på skibsværfterne, for arbejder med svejseelektroder og i flere andre tilfælde har nedsat udvalg bestående af repræsentanter fra såvel arbejdsgiver- som arbejderorganisationer, der under forvaltningens smidige forsæde i alle tilfælde fuldstændigt enstemmigt har truffet bestemmelser om regulativernes nærmere ordlyd.

Dette turde være bevis for, at arbejdsgivernes mistvivl vedrørende forvaltningens bemyndigelse er ganske ubegrundet, og vi henstiller derfor på det kraftigste, at deres ønske om at kunne efterprøve sådanne afgørelser ved domstolene afvises, så meget mere som det findes ganske uforsvarligt at overlade nævnte afgørelser til tilfældige dommere, da sådanne spørgsmål i reglen kræver et absolut fagligt kendskab.

§ 9. Arbejdsgivernes ændringsforslag er uantageligt, idet der netop ved det i paragraffen omtalte arbejde må være adgang til efter nøje overvejelser at forhøje regulativet.

§ 10. Arbejdsgivernes vægring ved, når lægeundersøgelse ikke kan finde sted udenfor arbejdstiden, at betale arbejderen løn for spildt arbejdstid i virksomheder med større sundhedsfare, findes urimelig.

§ 14. Vedrørende arbejdsgivernes indledende bemærkninger, hvori det anføres, at der i paragraffen gives administrationen for vidtgående bemyndigelse, henvises til vore tidligere bemærkninger til arbejdsgivernes indledning om loven som helhed.

Angående punkt 9 i denne paragraf erklærer arbejdsgiverne sig utilfreds med, at arbejdere beskæftiget ved giftigt, ætsende eller på anden måde sundhedsfarligt arbejde 10 minutter forud for spisepausen og arbejdstidens ophør får adgang til at benytte vaske- rum, og kræver i alt fald, at sådanne arbejdere skal indarbejde den spildte arbejdstid.

Dette krav finder vi urimeligt at gennemføre, idet personer beskæftiget ved sådant farligt arbejde naturligvis bør have adgang til til forud at rense sig for giftige stoffer.

Vi har i adskillige tilfælde — men uden held — netop søgt sådanne lempelser indført i de lokale overenskomster.

Samme bemærkninger er gældende med hensyn til arbejdsgivernes påtale af den under samme punkt omtalte udlevering af håndklæder og renselsesmidler.

Arbejdsgivernes bemærkninger vedrørende stole og siddepladser finder vi ligeledes urimelige. Forslaget skulle ikke kunne give anledning til gnidninger på arbejdspladserne og vil efter vor formening ved fornuftig tilrettelægning ikke kunne virke hemmende på produktionens størrelse.